

Työläisnuoriso Ja Sen Tulevaisuuden Edut

(Kilpakirjoitus)

Luokkatietoisien työväen jokapäiväinen tehtävä on taistella koikkia niitä harhoja vastaan, joita kapitalistinen järjestelmä jokainen päivä pyrkii entisten lisäksi kasvattamaan työläisiin ja siten sotkemaan sitäkin rähäistä työtä, jota on keritty tekemään työväen luokka-oppien levityksessä. Vanhan poiskittäminen ja uuden istuttaminen kuvannollisesti sanoen on meidän jokapäiväistä viljelystämme.

Missä määrin tässä onnistumme, riippuu tilanteista ja toimintatarmostamme. Tilanteen tutkiminen ja luuleminen on perin tärkeätä voidaksemme toimintamme kulloinkin menestyksellisesti suorittaa. On muistettava, että vanhoista totutuista käsitteistä luopumista tapahtuu ihmisissä vain sikäli kuin ympäristössä tapahtuva kehitys luo uusille katsannoille perustusta. Sitä kuin pakosta saattaa luopumaan siitä, mitä on pidetty vielä varmasti paikkansapitävänä joitakin aikoja sitten.

MEILLÄ työläisvanhemmilla on näihin päiviin asti ollut suuri ristiriita nuorisomme luokkaopetukseen nähden. Vaikka olemmekin itseämme koettaneet kasvattaa työväen luokkaoppien tuntemiseen ja asettaneet omaksi ihanteeksemme ainakin osittain työväenluokan uuden yhteiskunnan, niin lapsemme ja nuorisomme olemme kasvattaneet vielä kokonaan tätä järjestelmää varten. Me olemme nuorisomme tulevaisuuden ihanteeksi aina asettaneet menestyneisen tässä kapitalisessa järjestelmässä.

Menetelmämme on tässä lyönyt meitä itseämme vastaan siinä, että vaikka olemmekin pitäneet työväen asian edullisena itsellemme, niin emme sitä samaa asiaa ole pitäneet kuuluvana lapsillemme juuri ollenkaan. Se kultainen sääntö, että minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa, on tarkasti tullut sivuutetuksi tässä asiassa. Eikä tämä ole lainkaan johtunut siitä, että emme olisi haluneet katsoa lastemme parasta, vaan siitä, että olemme juuri näin menetellen luulleet katsovamme lastemme parasta. Ja miten tämä on tapahtunut?

Korkeamallakin tietotasolla olevan työläisaineksen keskuudessa on ollut sellainen käsite, että luokkaoppien opettaminen nuorisolle tulisi vabingoittamaan heidän menestymistään joutuessaan koulukautensa päätyttyä hakemaan työtä kapitalistisilta työnantajilta. Muuta keinoa kun ei lapsille enemupää kuin vanhemmillekaan ole työn saamisessa nykyään, kun työväenliike ei vielä pysty määräämään työsuhteitamme.

Vainon seuraus kasvatuksessa

Kapitalistien vaino luokkatietoisia työläisiä kohtaan on aina pystynyt antamaan tälle kä-

sitykselle viljavaa maaperää. Eihän ole harvinaista, että työläinen on joutunut mustalle listalle vain siksi, että on omannut kumoukselliset mielipiteet. Ompa paljon vähäisempiäkin mielipiteiden ilmaiseminen työnantajia vastaan aiheuttanut mustalle listalle joutumisen. Radikaalisesti ajattelevien lasten eroittaminen kouluista ja heidän vainoamisensa on saanut monet vanhemmat vaikenemaan koko aatteestansa lapsilleen, petäten että heille kävisi kouluissa samoin.

Ompa menty niinkin pitkälle, että on varoitettu lapsia ilmoittamasta ollenkaan, että vanhemmat ovat sosialistisia mielipiteiltään, jos heiltä kouluissa satuttaisi kysymään mihin kirkkokuntaan heidän vanhempansa kuuluvat. Nämä seikat ovat saattaneet puol-socialistiset työläisvanhemmat ajattelemaan, että koko luokkaoppi vain pilaa nuorukaistemme menestymismahdollisuuksia ja siksi ovat mieluummin antaneet lastensa kasvaa kiinni tähän vanhaan järjestelmään, joka tätä maailmaa vielä määräälee. Sensijaan olisi pitänyt opettaa nuorukaisia luottamaan työväenluokan tulevaisuuteen ja alistumaan orjaksi vain sikäli kuin on ehdoton pakko ja siinäkin tilassa vanhoa ja säilyttää uskollisuutensa työväenluokan ihanteille.

Olosuhteet aiheuttavat muutoksen

Tässä aikaisemmassa käsitteessä on nykyään kuitenkin tapahtumassa muutos siksi, että tämä jokapäiväinen taloudellinen elämä meitä siihen voimakkaasti pakoittaa. Meille ei nykyään enään kelpaa sellainen musta synodalainen käsitys, että lapsemme kun ovat syntyneet tässä maassa, osaavat puhua

tämän maan kieltä ja siis heillä on kaikki mahdollisuudet nousta niin ylös kuin vain itse haluavat; mahdollisuus saada työpaikkoja vaikka kuinka paljon ja vaikka minkälaisia, jos vain pysyvät erillään siitä vihatusta työväenliikkeestä.

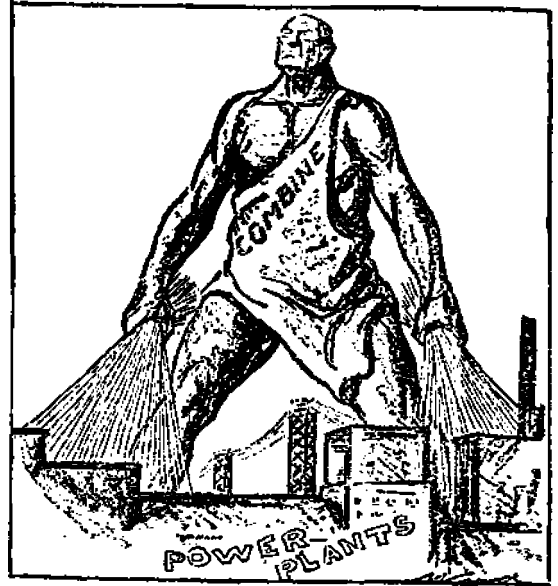
Tämänlaisen agitatsionin on hävittänyt ja hävittää se suomalaisten vanhempien jälkeläisten lauma, joita on riittänyt ja riittää melkein jokaiseen kaupunkiin missä vain on tiedetty jonkunmoinenkaan työmaapahanen olevan. Melkein koko Kuparisaaren suomalais-syntyiset ovat joutuneet lähtemään Detroitista työtä hakemaan ja päässeet siellä työhön neekerien ja polakkien rinnalle parinkymmenviiden dollarin kuukausipalkalla. Suuri osa heistä on tullut Detroitin leipälinjoille jonnottamaan ja odottamaan, että edes kerran päivässä saisi täyttää osan vatsastansa — vatsasta, jolle vanhempiensa ennen niin hyvän ja täysinäisen tulevaisuuden kehuivat tulevan olemaan.

Siellä ne nyt ovat, mikähän mitäkin hommaille, että tulisi jotenkuten juttuun päiväästä päivään, puhumattakaan tulevaisuudesta, joka heille niin erinomaiseksi oli kotonaan kuvailtu. Samoin Ashtabulan nuorukaiset ovat kävelemässä Clevelandin, toisen nälkäisten joukkojen kaupunkia, josta aina tämän tuosta pistäytyvät kotonaan Ashtabulassa syömässä. Se osa, joka on sattunut saamaan työvoimansa riistettäväksi jonkinlaisella nälkäpalkalla, yrittää itse-keitto-hommilla tulla toimeen, suloutumalla viisi kuusi henkilöä yhteen huoneeseen, kun palkka ei muuten riittäisi. Ja tämä kaikki on näille nuorukaisille tapahtunut siitä huolimatta vaikka Ashtabula Harborigissa ennen neljässä kirkossa saarnattiin joka sunnuntai ja viikollakin, miten tässä maassa on lapsillamme kaikki mahdollisuudet edistyä, jos vain osaavat puhua engelskaa. Näin on käynyt näille korkealle ihannoineille nuorukaisille ja vasta tämän ankaran kokemuksen kautta osa heidän vanhemmistaan on voinut itsestään hävittää sen harhaluulon, että nuorukaiselle opetettu luokkaoppi vahingoittaisi heidän toimeentulonsa hankintaa.

Vain kaksi tietä valittavana

Kun me suomalaiset palkkatyöläiset opastamme lapsiamme valvomaan tulevaisuutensa

etuja, niin mitenkä meidän olisi siinä meneteltävä? Tulisiko opastaa heitä yrittämään tulevaisuuden etuja kaikella olemuksellaan tältä nykyiseltä perikatoaan kohti kulkevalta järjestelmältä, vai tulisiko opastusta tehdä työväenluokan tulevaisuuden etuja silmälläpitäen? Ja minkälaisia etuja nämä molemmat rinnastettuina sitten tulisivat heille tarjotaan, jos näitä seikkoja koettaisi hiukan analysoida?

Yleisen sähkötrustin voima on todella sen työläisillä

Ennenkaikeksi on meidän huomattava se tosiasia, että kapitalistinen yksityisomistukselle perustuva järjestelmä on kulkenut kokonaan ohitse sen loisto-ajan, jolloin se tarjosi yrittäjälle yksilölle tulevaisuuden mahdollisuuksia. Tämä oli siihen aikaan, kun kapitalistinen suurproduktio raivasi tilaa itsellensä ja alkoi suuremmassa mittakaavassa käyttää luonnon rikkauksia tuotannollisiin tarkoituksiin. Silloin rikastuivat joskus köyhemmätkin yksilöt siten, että lähtivät kehittämään jonkun tavaran valmistamista pientuotannosta suuremmaksi. Sellaisia tuotantoa oli esimerkiksi teräksen ja raudan tuotanto kehityksen alkuvaiheilla, joiden kysyntä lisääntyi nopeasti sitä mukaan kuin tuotannollinen elämä yleensä laajeni. Näiden tuotannossa oli silloin yrittävällä yksilöllä tilaisuus päästä alkuun melkein tyhjin käsin siihen verraten, mitä nykyään pitää olla alkuun päästäkseen. Raudan ja te-

räksen tuotannossa pitää ehdottomasti olla monimiljonääri, ennenkuin siinä ollenkaan voi saada minkäänlaista eduille varmaa jalansijaa. Kaikilla tuotannon aloilla on juttu jota-kuinkin sama. Puhua siis yleisestä nousun mahdollisuuksista nousevalle polvelle, on samaa kuin minkä tahansa mahdolltomuuden heille uskottaminen. Ja meidän lapsillemme voidaankin puhua vain palkkatyössä olevista mahdollisuuksista tulevaisuuteensa nähden: selostaa mitä nämä mahdollisuudet ovat nykyään ja mitä tulevaisuudessa.

Kehoitammeko lapsiamme orjiksi

Meidän nuorisomme tulevaisuudet palkkatyöläisinä eivät ole, eivätkä tule olemaan muuta kuin orjan tulevaisuuden mahdollisuuksia, se on, myydä työvoimaansa niillä ehdoilla joilla kapitalistit sitä kulloinkin haluavat ostaa. Ja tämän tavaran säännöllinen ja jatkuva hinta rahaksi laskettuna on se määrä elintarpeita, millä työläinen voi pysyä työkykyisenä ja kykenee jatkamaan sukuansa. Ainoastaan tämänlaisen tulevaisuuden voimme nuorisollemme todellisuudessa näyttää, jos tosissamme heitä kehoitamme hakemaan tulevaisuuttansa kapitalistiselta järjestelmältä.

Kehoittaa lastensa olemaan tyytyväinen tähän asemaan tultuaan on samaa kuin sanoisi, että toivoisin sinusta tulevan nöyrän orjan ja jatkuvan työvoiman tuottokoneen kapitalisteille. Ja käytännöllisessä elämässä se merkitsi sitä, että tee työtä nurkumatta silloin kun kapitalistit sitä sinulle sattuu antamaan ja ota napistematta se kolmen tai neljän dollarin päiväpalkka ja asu jossain hökkelissä suurten tehdasten läheisyydessä ja muista kulkea aina katsellessa työtä silloin kun sitä ei sinulla ole. Silloin kun saat työn, niin tee kuusitoista tuntia päivässä, että herrat voivat jatkuvasti pienentää sitä tuntipalkkaasi ja korvata sen pienennyksen ylityöllä. Ja sinun vaimosi saa asua hökkeleissä ja lapsesi leikkiä likaisilla kaduilla. Sitten kun sinä olet kolmenkymmenen ikäinen, tulet sinä kyvyttömäksi jonkun tehdastaudin tartuttamana, jota tautia nälkä ja köyhyydestä johtuvat huolet ovat nopeistuttamassa, kunnes pitkien kärsimysten jälkeen tulet pelastetuksi kuolemalla. — Tällaista tulevaisuutta se on, jota lapselle toivotaan silloin kun häntä kehoitetaan olemaan tyytyväisen kapitalismille raataessaan.

Tavoittelemisen arvoinen tulevaisuus

Työväenliikkeessä ja sen voitossa on todellinen ja tavoittelemisen arvoinen tulevaisuus työläisnuorisollemme. Sitä kannattaa jokaisen työläisvanhemman esittää lapsilensa heidän tulevaisuutensa toivoksi. — Miksi juuri niin?

Ensinnäkin siksi, että nykyisin taloudellisen kehityksen tuloksena tulee olemaan sellaisen yhteiskunnan kehittäminen, jossa yksityinen omistus loppuu ja sen tilalle muuttuu yhteiselle omistukselle perustuva yhteiskuntajärjestys. Nykyinen suurtuotanto ja siinä tapahtuva ainainen keskittyminen luo perustaa sellaiselle yhteiskunnalle, ihmisten tehtäväksi jäädessä vain muuttaa nämä omistussuhteet sellaiselle yhteiskuntajärjestelmälle sopivaksi. Jo historia meille todistaa, että ihmiset ovat ennenkin muuttaneet omistusta tuotannollisten olojen mukaiseksi. Ja kun kehityksen esiin luoma seuraava ilmiö on yksityisen omistuksen kokonaan kumoaminen, niin kellä siinä on tulevaisuus silloin muilla kuin työväenluokalla ja sen nuorisolla.

Eikö ole paljon viisaampaa, että vanhemmat opettavat lapsiaan sitä tulevaisuutta juuri täältä hakemaan, eivätkä kehoita heitä alistumaan nöyrinä orjinä ja raatamaan kapitalisteille yhä enemmän, että muutos aina vain siirtyisi edemmäksi. Eikö ole viisaampaa sanoa nuorisolle: Teidän tulevaisuutenne toiveet ovat työväenliikkeessä ja sen nousussa, etsikää sitä sieltä ja taistelkaa se saadaksenne ja kaatukaa siinä taistelussa, jos se on välttämätöntä. Mutta älkää oppiko ymmärtämään ja uskomaan tulevaisuuttanne siten, että teillä olisi mahdollisuudet toteuttaa mitään muuta yleistä ihannetta kuin on tämä ihanne.

Teillä on tämän järjestelmän aikana ja sen kestäessä edessänne loppumaton orjan asema, pysyköön tämä järjestelmä vallassa miten kauan tahansa. Ja vallassa se tulee varmasti pysymään niinkauan kuin työläiset, jotka kaikki elämän hyvyudet tuottavat, sallivat sen olla vallassa. Siis me vanhemmat kehoitamme teitä nuorukaiset, kootkaa voimianne jatkuvasti yhteen, kunnes niitä on yhdessä kyliksi, ja tehkää maailma itsellenne edulliseksi.

Siinä on yrittämisen arvoinen tulevaisuus koko palkkatyöläisten luokalle, mutta ennen kaikkea nousevalle työläisnuorisollemme!

—Paukku.